Regió7, 29/10/20

UNA MICA DE TOT

Miquel Spa

miquelspa@Regio7.cat

Els nous pobles afrancesats

Una professora francesa de l'Escola Oficial d'Idiomes de la Seu m'explicava que al vespre, si havia sortit amb els amics i el seu fill petit a prendre una cervesa i trucava als pares, no els deia que era en un bar. Em confessava que al seu país estar-se en un bar és sinònim de vida desordenada i marginal. I així és com, passejant pels pobles de l'Alta Cerdanya, el cerdà del sud s'ha acostumat a trobar-hi un silenci característic. Són nuclis urbans amb poca vida. Els veïns es desplacen d'un lloc a l'altre però no conceben l'espai públic com un entorn de vida en comú. I així és també com, per contra, les seves cases sovint són autèntics caus de confort; racons acollidors on fer la vida que els cerdans del sud fan a la plaça. Cases decorades i revestides al límit a base d'anys de bricolatge dominical i floricultura domèstica, dos dels esports nacionals. Ara, amb els bars i restaurants tancats, tant al nord com al sud, els nuclis urbans dels pobles de la Baixa Cerdanya tenen de sobte l'aire de diumenge a la tarda dels pobles del nord. Ja ningú no hi fa res, al carrer, tret d'alguna cua a la botigueta o el súper. L'espai públic ha perdut allò de comunitari que convida a sortir de casa als amants de la socialització. Són els nous pobles afrancesats al sud de la frontera. Una prova més d'aquesta pandèmia que sembla voler apagar la societat.